

Συνέντευξη στο protothema.gr

Η Βανέσα Αδαμοπούλου μας παρουσιάζει το νέο της βιβλίο με τίτλο: «Από ζάχαρη και αλάτι»

Κλεοπάτρα Δουλαβέρη 04/10/2017 13:18

Η Βανέσα Αδαμοπούλου μας μιλά για την πηγή της έμπνευσης της, την αλλαγή της κοσμοθεωρίας της ως μητέρα, τις αλληλοσυμπληρούμενες πτυχές του χαρακτήρα της και τα μελλοντικά της βήματα

Η Βανέσα Αδαμοπούλου εξέπληξε τους πάντες ευχάριστα όταν αποφάσισε να κάνει στροφή στην καριέρα της και να ακολουθήσει ένα όνειρο της, αυτό της συγγραφής βιβλίων. Το πρώτο της βήμα στέφθηκε με επιτυχία, καθώς το πρώτο της βιβλίο με τίτλο «**Αθώοι στον Έρωτα**» απέσπασε πολύ καλές κριτικές. Λίγα χρόνια και ένα παιδί

αργότερα, η κυρία Αδαμοπούλου μιλά αποκλειστικά στο protothema.gr και παρουσιάζει το νέο της βιβλίο με τίτλο: «**Από ζάχαρη και αλάτι**».

Ο τίτλος του νέου σας βιβλίου «Από ζάχαρη και αλάτι» τι σημαίνει για εσάς;

Ότι στη ζωή υπάρχουν όλα, ότι μέσα απ' την αντίθεση προκύπτει η σύνθεση, ότι χρειάζεται και το γλυκό και το αλμυρό για να νοστιμίσει η ζωή μας.

Από πού έχετε αντλήσει την έμπνευσή σας για την ιστορία του πρωταγωνιστή;

Είναι... αυτοτροφοδοτούμενη. Προέκυψε ως σκέψη ξαφνικά, χωρίς να υπάρχει κάτι που να μου κεντρίσει το ενδιαφέρον. Έτσι κι αλλιώς όμως, οι σκέψεις μας έχουν στοιχεία από πράγματα που ακούσαμε, είδαμε, μυρίσαμε και έχουν περάσει στο ασυνείδητο μας, για να βγουν στην επιφάνεια όταν έρθει η ώρα

Πρόκειται για το δεύτερο βιβλίο που γράφετε. Ποιες οι διαφορές που έχετε εντοπίσει στον εαυτό σας, ως συγγραφέα, σε σχέση με το πρώτο σας βιβλίο;

Το πρωτόλειο θα είναι πάντα ένα είδος πειραματισμού. Χωρίς αυτό να σημαίνει πως δε θα είναι καλό. Απλά δεν έχεις την ίδια εμπειρία, όπως όταν το έχεις ξανακάνει. Κι αυτό, βέβαια, κρύβει τη μαγεία του αυθορμητισμού, της δημιουργικής παρόρμησης και μιας έξαρσης παιδικής. Τώρα νομίζω πως είμαι λιγότερο ρομαντική, χωρίς αυτό να στερεί τα συναισθήματα των ηρώων μου και, μάλλον, πολύ πιο σίγουρη για τους διαλόγους μου!

Γιατί επιλέξατε την εποχή της Κατοχής ως το χρονικό υπόβαθρο της υπόθεσης του βιβλίου σας;

Είναι μια περίοδος που μου αρέσει υπερβολικά, από άποψη υλικού, για

να στήσεις μια μυθοπλασία.

Σας έχουμε γνωρίσει ως συγγραφέα, ως τραγουδίστρια, ως ηθοποιό. Τι από όλα σας κάνει να αισθάνεσθε περισσότερο πλήρης; Ή μήπως πρόκειται για αλληλοσυμπληρούμενες πτυχές του εαυτού σας;

Ναι, με αλληλοσυμπληρώνουν. Είναι κομμάτια του εαυτού μου και δεν μπορώ να τα βάλω στη ζυγαριά. Σίγουρα όμως το γράψιμο μου δίνει απόλυτη ελευθερία και τη χαρά να κάνω αποκλειστικά αυτό που σκέφτομαι και θέλω.

Μεταξύ των δύο βιβλίων αποκτήσατε και το πρώτο σας παιδί. Αυτό έχει αλλάξει την κοσμοθεωρία σας αλλά και τον τρόπο που γράφετε;

Το δεύτερο βιβλίο μου το ολοκλήρωσα πριν μείνω έγκυος. Το ότι έχω τώρα στα σκαριά κι ένα παιδικό παραμύθι, σημαίνει ότι, ναι, η μητρότητα με έχει επηρεάσει αρκετά!

Ποια ήταν η συμβουλή του Ιωάννη Παπαζήση αλλά και του περιβάλλοντός σας, όταν αποφασίσατε να στραφείτε και στη συγγραφή;

Μου έδωσαν χώρο και χρόνο, που ήταν για μένα ζωτικής σημασίας και γι' αυτό τους ευχαριστώ.

Τα επόμενα επαγγελματικά σας βήματα αφορούν πλέον αποκλειστικά τη συγγραφή; Όσον αφορά αυτή τη δραστηριότητα, έχετε σκεφτεί να γράψετε κάποιο σενάριο ή θεατρικό έργο;

Αποκλειστικά όχι. Συνεχίζω να δουλεύω κανονικά. Συγκεκριμένα, από Οκτώβρη ξεκινά και η παράσταση που συμμετέχω στο θέατρο Αλίκη, το «Μάλιστα Κύριε Ζαμπέτα», του Πέτρου Ζούλια. Ένα μιούζικαλ διανθισμένο με υπέροχα τραγούδια του δεξιοτέχνη του μπουζουκιού.

Υπάρχει στα σκαριά ή έστω στο μυαλό σας το επόμενο σας βιβλίο;

Ναι. Το παιδικό παραμυθάκι που ανέφερα παραπάνω και μπόλικες σελίδες στο συρτάρι, ενός νέου μυθιστορήματος!

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Ένας διακεκριμένος επιστήμονας εξομολογείται. Ξετυλίγει θαρρετά τον μίτο της ύπαρξής του με ιδιαίτερο ζήλο και νοσταλγία, αγκαλιάζει όλα εκείνα που τον έθρεψαν και τον στοίχειωσαν, εκείνα που αγάπησε κι άγγιξε με τα δάχτυλά του. Αναμετριέται με θεριά και δαίμονες, δίνει φωνή σε όσους έφυγαν, για να στήσει από την αρχή τους σταθμούς της πολυτάραχης ζωής του.

Από την Ήπειρο του 1940, παραμονές της επίθεσης των Ιταλών του Μουσολίνι, στην Απελευθέρωση και στον Εμφύλιο, και σχεδόν ως την Ελλάδα τού σήμερα, με ενδιάμεσους σταθμούς σε Αθήνα, Ρώμη, Χαϊδελβέργη, η ζωή του Αντρέα, καθηγητή φιλοσοφίας, κυλά σαν το τρεχούμενο νερό, μέχρι τη μέρα που θα αλλάξει για πάντα το παρόν, το μέλλον και το παρελθόν του.

Ένας απολογισμός δίχως τεφτέρια, μια βαλίτσα θύμησες χωρίς παραλήπτη και μια ζυγαριά που αψηφά κέρδη και χασούρες, έτσι όπως το έλεγε απλά, αλλά καθόλου αφιλοσόφητα, η γιαγιά Βένη: «Ζάχαρη κι αλάτι, παιδί μου, η ζωή του καθενού. Ποιου λίγο, ποιου πολύ, τι σημασία έχει; Ζάχαρη κι αλάτι η ζωή!»